هرگاه یکی از شما برای مردم پیش نماز شد، نماز را کوتاه بخواند؛ زیرا در میان نمازگزاران (افرادِ) ضعیف، بیمار و کسانی هستند که کار فوری دارند. و اگر برای خود (یعنی به تنهایی) نماز خواند، هر اندازه که خواست، نمازش را طولانی بگرداند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذا صَلَّى أَحدُكُمْ للنَّاسِ فلْيُخَفِّف، فَإِنَّ فِيهِمْ الضَّعِيفَ وَالسقيمَ وَذَا الْحَاجَةِ. وإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيطَوِّل ما شَاءَ»: «هرگاه یکی از شما برای مردم پیش نماز شد، نماز را کوتاه بخواند؛ زیرا در میان نمازگزاران (افرادِ) ضعیف، بیمار و کسانی هستند که کار فوری دارند. و اگر برای خود (یعنی به تنهایی) نماز خواند، هر اندازه که خواست، نمازش را طولانی بگرداند».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم کسانی را که برای مردم امامت می دهند، دستور می دهد نماز را چنانکه در سنت نبوی آمده است، کوتاه بخوانند؛ و علت آن را چنین توضیح می دهد که پشت سر آنها افراد ضعیف و دردمند و بیمار و کسانی هستند که کار فوری دارند؛ اما هرگاه خود به تنهایی نماز خواندند، هرگونه خواستند نماز بخوانند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5880